

Der skal endvidere efter rammeafgørelsen etableres et varslingsystem mellem EU's medlemslande med henblik på hurtige informationer om eventuel havforurening, sådan at afværgeforanstaltninger bl.a. vedrørende spredning kan iværksættes tidligst muligt. For at sikre at lovovertræderen retsforfølges, forpligtes medlemslandene endvidere til at give oplysning om forurening til det eller de lande, der har straffemyndighed.

Idet det bemærkes, at den endelige sproglige udformning af udkastet og den endelige nummerering af de enkelte bestemmelser i udkastet afventer en nærmere juridisk-sproglig gennemgang forud for vedtagelsen af rammeafgørelsen, kan følgende oplyses om indholdet af udkastet til rammeafgørelse:

Ud over de enkelte artikler indeholder præambelen til rammeafgørelsen på sædvanligvis en række betragtninger, som vil kunne have betydning for fortolkningen og anvendelsen af rammeafgørelsen. Præambelen indeholder ingen selvstændige retligt forpligtede elementer.

Efter artikel 1 finder definitionerne i forslaget til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser anvendelse for rammeafgørelsen. Definitionerne omtales i det følgende i det omfang, de anvendes i rammeafgørelsens øvrige bestemmelser.

Artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse forpligter medlemsstaterne til at sikre, at overtrædelser som omhandlet i artikel 4 og 5 i udkastet til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser betragtes som en strafbar handling.

Direktivets artikel 4 omfatter udtømmning af forurenende stoffer på en medlemsstats søterritorium (de indre farvande og det ydre territorialfarvand indtil 12 sømil fra kystlinien), i en medlemsstats eksklusive økonomiske zone (200 sømil fra kystlinien), i stræder benyttet til international sejlads i form af transitpassage under den pågældende medlemsstats jurisdiktion og på det åbne hav, hvis handlingen begås forsætligt, (hensynsløst) eller groft uagtsomt. Ved forurenende stoffer forstås olie (jf. bilag I til MARPOL konventionen 73/78) og skadelige flydende stoffer i bulk (jf. bilag II til MARPOL konventionen 73/78), jf. direktivets artikel 2, nr. 2.

Herfra gælder dog en række undtagelser som nærmere defineret i direktivets artikel 5, der henviser til undtagelsesreglerne i MARPOL konventionen. Undtagelserne er detaljeret reguleret og vedrører navnlig situationer, hvor udtømmningen er et led i en redningsaktion eller følge af en søulykke, eller hvor udtømmning sker uden for de særlige havområder (Middelhavsom-

rådet, Østersøområdet, Sortehavsområdet, Rødehavsområdet, Golfområdet, Adenbugten, det Antarktiske område og de Nord-Vest-Europæiske havområder, som defineret i MARPOL konventionen).

Udkastet til rammeafgørelse artikel 2, stk. 2, indebærer endvidere, at medlemsstaterne for så vidt angår strafansvar i videre omfang end efter direktivet kan undtage besætningsmedlemmer for ansvar i forbindelse med søulykker.

Artikel 3 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at også medvirken til overtrædelser som nævnt i artikel 2 kan straffes.

Artikel 4, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de overtrædelser, som er defineret i rammeafgørelsens artikel 2 og 3 skal kunne medføre effektive, proportionale og afskrækkende straffe. I alvorlige sager skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 1 og 3 års fængsel, dvs. en frihedsstraf, der kan danne grundlag for udlevering efter reglerne om den europæiske arrestordre.

Artikel 4, stk. 1a, giver medlemsstaterne mulighed for at anvende andre former for sanktioner end nævnt i artikel 4, stk. 1, i mindre sager, hvor overtrædelserne ikke har medført større skade på vandkvaliteten.

Efter artikel 4, stk. 2, har medlemsstaterne endvidere mulighed for at supplere de strafferetlige sanktioner nævnt i artikel 4, stk. 1, med andre former for sanktioner, navnlig bøder eller for en fysisk persons vedkommende forbud mod at udøve virksomhed, der forudsætter officiel autorisation eller godkendelse, eller forbud mod at stifte, administrere eller lede et selskab eller en fond, såfremt de forhold, der har ført til den pågældendes domfældelse, viser en tydelig risiko for recidiv med ligeartet kriminalitet.

Efter artikel 4, stk. 3, skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 5 og 10 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2 har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse samt alvorlig personskade eller død. Dette indebærer, at strafferammens maksimum skal være på mindst 5 års fængsel.

Efter artikel 4, stk. 4, skal medlemsstaterne herudover have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 2 og 5 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2

- a) har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse, eller
- b) er begået inden for rammerne af en kriminel organisation.